

trgov imajočih dobro obiskane in splošno znane semnje, nikakor ne morejo razvijati. Tudi krajevna lega je jako neugodna, ker nedostaja cest in potov. Odsek torej nasvetuje: Zbornica naj v smislu tega poročila svoje mnenje izreče. — Predlog se sprejme.

XI. Zbornični svetnik Ivan Krajec poroča o prošnji občine Obrh za podelitev treh živinskih semnjev v vasi Dragatuš in sicer: v ponedeljek v svečnici, v ponedeljek po sv. Janezu Krstniku (24. junija) in v ponedeljek po sv. Lovrencu (10. avgusta) Semnjem ugovarjajo občine Stari trg pri Poljanah, Metlika in Čenomelj, češ, da je v okolici obrški dovolj semnjev in bi tem semnji v Obrhu le škodovali. Ti ugovori so utemeljeni, kajti v Črnomlju, Vinici in Starem trgu pri Poljanah je vsako leto 20 semnjev in noben od teh krajev ni čez dve uri oddaljen od Obrha. Zato nasvetuje odsek: Zbornica naj c. k. deželni vladi poroča, da se naprošeni semnji ne dovolé. — Predlog se sprejme.

XII. Zbornični svetnik Ivan Krajec poroča o prošnji občine Preserje za preložitve semnjev iz Rakitne v Preserje. O tej prošnji je že zbornica v seji dne 29. julija 1898 obravnavala in takrat sprejela predlog, da naj c. k. okrajno glavarstvo interesovane občine Grosuplje, Šmarje, Zalog, Polhov Gradec in Vrhnika zasliši in da naj se gospodarski odbor v Rakitni vpraša, če je zadovoljen s premestitvijo semnjev. Sedaj se je to zgodilo in iz spisov je razvidno, da imenovane občine nimajo ničesar proti temu in da tudi gospodarski odbor v Rakitni ne ugovarja proti premestitvi. O prostoru za semnjišče se je c. k. okrajni živinozdravnik izrekel, da je pripraven in umesten. Glede tržnih pristojbin se odsek ne more še končno izreči, kajti predložilo jih je županstvu in ni razvidno, da se je to zgodilo vsled odborovega sklepa, kakor bi bilo treba. Odsek predlaga tedaj: Zbornica naj se v svojem poročilu na c. k. deželno vlado izreče za dovolitev, da se prelože semnji iz Rakitne v Preserje, — Predlog se sprejme.

Kmetijstvo.

Vse ga rešuje.

Pravo čudo je, da kranjski kmet še vedno ni milijonar, da se mora še vedno mučiti kakor živina za vsakdanji kruhek, ko vender na vseh koncih in krajih kar mrgoli taci mož, ki hočejo kmeta za vsako ceno rešiti.

Kaj se vse kmetu obeta. Kar sline se mu morajo stekati v ustih, ako čuje vse mnogoštevilne obljube. Ti rešitelji kmetkega stanu imajo v svoji apoteki zdravil za vse bolečine in dan na dan oznanujejo na ves glas: Mi imamo zdravilo zoper dolgove, zoper vse mogoče bolezni, mi ti napolnimo kaščo in mošnjo, samo če voliš

naše može. In če kmet to stori, se nobena teh lepih obljub ne izpolni.

Roko na srce, slovenski kmetje, in povejte odkritosrčno: Kaj se vam je pri zadnjih deželnozborskih in državnozborskih volitvah vse obljubovalo, a kako revno malo se je za vas storilo. Večina vaših poslancev nima niti v deželnem niti v državnem zboru nič upliva.

Vse kmeta rešuje, vse ima zanj zdravila, kmet pa propada.

Najprej so mu hoteli pomagati s posojilnicami. V obče se mora sicer priznati, da so nas posojilnice emancipirale odvisnosti od Nemcev in da so nekaj cvetočemu oderuštvo naredile precej konec, ali to, kar se je od njih pričakovalo, le niso ne jedne, ne druge, ne „liberalne“, niti „klerikalne“. Storile se jako veliko dobrega, ali priznati se mora, da dajejo kmetu toliko prilike v lahkotno miselno zadolženje, da je to že nevarno postalo. Govorili bomo o tem uplivu posojilnic o drugi priliki, za danes se omenjujemo le na to, da konstatujemo, da so posojilnice poleg mnogega dobrega provzročile tudi mnogo zla, da je ustanavljanje posojilnic postalo neka spekulacija najglasnejših rešiteljev kmetkega stanu, katere ne more biti nihče vesel.

Drugo zdravilo proti vsem kmetkim boleznim so bila konsumna društva. Kaj so njih ustanovitelji ljudstvu vse obetali. Hoteli so ž njimi vsem kmetom napolniti mošnje in vsem kmeticam nabaviti svilenih kril in nogovic. A kakšen je v resnici uspeh teh društev? Provzročila so sila veliko sovraštva in prepиров, poostrila so do skrajnosti vsa obstoječa politična in socialna nasprotstva, a koristila so k večjemu nekaterim spekulantom, kmetu ne. Blago, ki se v teh društvih prodaja, je slabo židovsko blago. Cene so večje kakor jih nastavi najbolj oderuški kramar, povrh pa živa kmet veliko več kredita kakor ga povprek po svojih premoženjskih razmerah zasluži. V teh društvih se grdo pijančuje, se tira politično ščuvanje in vsled tega so kmetu na veliko škodo.

Pravi resnični prijatelj kmeta naj bo katerega koli političnega mišljenja je kranjska kmetijska družba. Te slovenski kmet se okleni. Ta ti hoče res pomagati s tem, da te nauči najumnejšega kmetovanja, da te nauči, kake dati zemlji večjo rodovitnost in tako pomnožiti ono, kar ti rodi.

To je najboljša pot do rešitve kranjskega kmeta in zato, o kmetovalci, oklenite se kmetijske družbe.

Poučni in zabavni del.

V tujih službah.

Kos češke anabase.

(Češki spisal Al. Jirasek. Poslovenil Dragotin Pr.)

(Dalje.)

Dovolj bode žalosti po širnih nemških krajinah, ne samo v vaseh in mestih, ampak i po gradih in gosposkih